

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8ECdo/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	8212202326
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8212202326.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Rapid life životnej poisťovne, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, IČO: 31690904, proti povinnému K. K., bývajúcemu v D., o vymoženie 497,91 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 3 Er 257/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. januára 2014 sp.zn. ICoE 186/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.
Povinný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania .

Odôvodnenie

Okresný súd Bardejov uznesením z 10. septembra 2012 č.k. 3 Er 257/2012-17 zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov - Exekučný poriadok). Dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je exekučným titulom, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tá je v rozpore s dobrými mravmi, ustanoveniami Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) a smernicou Rady č. 93/13/EHS.

Krajský súd v Prešove uznesením z 30. januára 2014 sp.zn. ICoE 186/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Konštatoval, že súd prvého stupňa správne zistil, že poisťná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a oprávnená nepreukázala, že by si povinný osobitne vyjednal rozhodcovské konanie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je predmetná rozhodcovská doložka - z dôvodov uvedených už súdom prvého stupňa - neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto označený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul a exekučný súd správne rozhodol podľa § 44 ods. 2 Exekučného zákona.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním z 29. apríla 2014, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, súdy jej odňali možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že ju neprizvali ku konaniu, rozhodli bez nariadenia pojednávania, nerešpektovali jej právo vyjadriť sa k veci, dokazovaniu a rozhodujúcim otázkam, neprípustne vykonali kontrolu postupu rozhodcovského súdu, upreli jej právo na

spravodlivé súdne konanie. V ďalšom uviedla, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [(§ 35 Civilného sporového poriadku, zákon č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (§ 424 C.s.p.) zastúpená (§ 429 ods. 2 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. a prípustnosť dovolania oprávnenej posudzoval podľa O.s.p.

V prejednávanej veci je dovolaním oprávnenej napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovanej z § 239 O.s.p. vyvodit' nemožno. Dovolanie by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z vád uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.; vady tejto povahy však nevyšli v dovolacom konaní najavo.

7. Pokiaľ dovolaateľka vyvodzuje existenciu procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. z toho, že súdy vykonali „dokazovanie“ bez nariadenia pojednávania a v jej neprítomnosti, ide o námietku neopodstatnenú. Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. V súvislosti s tým najmä skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania. V štádiu, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu súd nevykonáva dokazovanie - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín a príloh. Vzhľadom na to sa toto oboznamovanie s obsahom listín, posudzovanie splnenia podmienok konania a tiež predpokladov, za ktorých možno vyhovieť žiadosti súdneho exekútora o poverenie na vykonanie exekúcie, nemusí vykonávať na pojednávaní a za prítomnosti oprávneného a povinného. Namietaným postupom súdov nebola preto oprávnenej znemožnená realizácia jej procesných oprávnení.

8. Pokiaľ je v dovolaní namietané, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesné prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

10. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania oprávnenej nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.